

Mihályi Molnár László

Latrok között

Amíg őrjög
a káprázattal hergelt csöcselék,
és kereskedők pénzéből fizetett
önkéntesek érvelnek
Barabás szabadulása mellett,
nehogy a piacot rontó názáreti
megmeneküljön,
és hogy ne inogjon a távoli Róma
tekintélye ebben a poros és unalmas
tartományban sem;
a helytartó megkorbácsoltatja
a vádlottat,
bár semmi vétket nem talált benne,
ám elnyerheti
a vérszomjas csődület rokonszevét:
a többségnek tetszik és éljeneznek.
(Mindig jobb lesz a közbiztonság
egy jól megszervezett kivégzés után.)
Csak ez a lényeg!

Azután jöhetnek
a papok, próféták, bölcselő pásztorok
megvitatni,
hogy a jobb vagy a bal lator
volt-e az elvetemültebb,
mert ezen hosszan el lehet
csámcsogni borozgatás közben,
sorolva mások bűneit...

Ez eddig mindenkor bevált,
és a későbbi hírnökök történeteiben
nyoma sem lesz,
hogy a latrok mellett volt egy harmadik,
nem jobb- és nem is baloldali,
hanem középen,
egy ártatlan vére csorgott végig
a kereszten...

Líra és kegyelem

Ha csupán
könnyed játék a szó,
s nem ered könnyed,
ha fáj,
és nem ajándék már az ihlet,
akkor nem illet
babér,
s a szavak
a tél jegéből
nem törnek tavaszt,
a sziklából
nem fakad élet,
nem ered vér,
s az ég felől nem árad
malaszt...

Tudhatod vajon:
mi az áldozat?